GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Marti'a, Joui'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 27. | Joi, 5|17 Martiu | 1881.

Unu tronu stropitu cu sange.

Brasiovu 5/17 Martiu 1881.

Puterniculu Tiaru alu tuturoru Russiiloru scàldatu in sange, omoritu de man'a criminala a unoru revolutionari turbati din sferele de josu, cari pretindu a fi resbunatorii poporului si esecutorii sentintiei nimicitóre a tribunalului lui secretu! — Spectaculului acest'a, inscenatu Duminec'a trecuta in capital'a marelui imperiu russescu, a fost destulu de infioratoriu spre a produce o nespusa consternatiune la curtile europene.

Bombele, ce au cadiutu la peciórele imperatului Alesandru II., au inspaimentatu intrég'a Europa. Cu tóte cà in timpu fórte scurtu au urmatu trei atentate asupra vietii Tiarului, asia cà lumea incepuse a se dedá cu ele, scirea despre omorirea imperatului Alesandru II a produsu pretutindenea o adénca impressiune. Unu semtiu de compatimire amestecatu c'unu semtiu de nesigurantia faç̧ia de cele ce se mai potu intemplá in viitoriu, este caracteristiculu acestei impressiuni. Ce-o se mai urmeze acuma? Ce mesuri va luá urmasiulu Tiarului asasinatu? Revolutionarii se voru multiami óre cu atàtu, ori cà sunt decisi a continuá oper'a loru destructóre? Intrebarile aceste framenta adi mintile tuturoru ómeniloru, cari se interesézá de mersulu evenimenteloru lumei.

Abia se mai linistisera puçinu lucrurile in Russi'a. Vice-imperatulu Loris-Melikov anuntiá cu mandria, cà ia succesu a suprimá revolutiunea secreta a Nihilistiloru. Curtile europene, cu deosebire curtea dela Berlin si cea dela Vien'a incepusera a se mai linisti asupra constelatiuniloru politice, cari, pe càtu timpu traiea imperatulu Alesandru II si in interiorulu vastului seu imperiu domnea liniste, erau considerate cá fórte favorabile pacii. Deodata inse s'a schimbatu scenerí'a, bombele atentatoriloru Nihilisti au sdruncinatu tóta increderea in pacea européna si faç'a incruntata de sange a imperatului asassinatu se arata cá unu teribilu „Memento" celoru cari conducu adi destinele popóreloru.

Press'a tuturoru stateloru si natiuniloru desapróba energicu atentatulu crudelu din Duminec'a trecuta. Toti domnitorii si tóte cabinetele s'au grabitu a dá espressiune indignatiunei loru asupra faptului revoltatoriu. Toti isi adusera aminte cu acést'a ocasiune de bunele insusiri, de meritele Tiarului omoritu. Presiedintele Senatului francesu dise, cà Alesandru II a fost unulu din cei mai mari reformatori ai seculului presentu, càci a datu libertate la milióne de tierani, cari erau sclavi. Critic'a ce i se face lui Alesandru II este pentru persón'a lui càtu se póte de favorabila; elu a fost, se dice unu omu pacinicu si blandu, voiea numai binele poporului. De ce l'au urmaritu dér' atàtu de cumplitu aceia, cari se numescu pe sine representanti secreti ai vointiei poporului, de ce nu au odihnitu pàna ce nu i-au nimicitu vieati'a?

Imperatulu Alesandru II a pututu se fia omulu celu mai bunu de pe faç'a pamentului, dér' elu era autocratulu puterniculu imperiu, sub a caruia stapanire au fost transportati dieci si sute de mii de nevinovati in Sibiri'a ghiatiósa, in acésta tiéra a proscrisiloru. Multe nelegiuiri s'au comisu in cei 26 de ani ai domnirei imperatului Alesandru II in interiorulu Russiei, poporulu russescu nu mai era sclavu cu corpulu, inse gemea cu atàtu mai greu sub domnirea arbitrara a Camarillei, care inlautiuise desvoltarea lui spirituala si pe care a-o infrénà Tiarulu nu avé destula taria si energia.

Arbitriulu fara margini alu slugiloru absolutismului a creatu acea adénca nemultiamire in societatea russésca, care nepotendu-se manifestà pe faç̧ia si-a deschisu canaluri secrete pe sub pamentu de unde spre spaim'a lumei civilisate scuipa mereu, asemenea unui crateru, veninulu teribilu. Nihilismulu nu este decàtu unu productu negativu alu apesarei morale si spirituale sub care geme poporulu russescu.

Tóte se resbuna in lume, asia se resbuna acuma si pecatele regimului russescu. Ceea ce este mai periculosu inse, e, cà nici nu se póte prevedé pêna unde va mai merge revolutiunea secreta in Russi'a. Nimenea nu scie, care este scopulu finalu alu Nihilistiloru, multiamise-voru ei óre cu-o constitutiune, ori-cà voiescu se restórne tóte cu fundulu in'susu?

Fórte grave sunt impregiurarile sub cari s'a suitu pe tronu fiiulu decedatului Tiaru, noulu imperatu Alesandru III.

Ce va intreprinde noulu Tiaru, voi-va elu se resbune pe tatalu seu inasprindu regimulu sbiriloru si tramitiandu alte dieci de mii de nefericiti in Sibiri'a, séu cà mórtea lui Alesandru II va fi unu „memento" pentru Alesandru III cá se dé poporului libertatile constitutiunale ce le pretinde?

Din manifestulu, cu care s'a adresatu noulu imperatu pentru prim'a-óra la poporulu seu si pe care ilu publicamu mai josu, nu vorbesce decàtu spiritulu autocraticu alu Tiarismului, care poruncesce supusiloru cá se-i jure credintia. Judecandu dupa acestu manifestu imperatulu Alesandru III, care in sal'a tronului si-a pusu insusi corón'a imperatésca pe capu, este unu autocratu de calibru mai greu inca cá tata-seu, elu pare a avé o natura adeverata càzacesca.

Multi, in Russi'a chiaru, credu inse, cà noulu Tiaru va pasì cu mai mare energia pe calea reformeloru liberale interióre. In curêndu vomu vedé pe ce carare va porni noulu Domnitoriu alu puternicei imperatii nordice. Pentru momentu inse domnesce mai cu séma la Berlin si la Vien'a o mare temere, cá nu cumva, pàsindu in urmele reactiunei, Alesandru alu III-lea se caute a impacá pe Russi intreprindiendu unu nou resbelu in afara spre salutea Slavismului.

La Berlin se temu multu cá nu cumva sè se implinésca predicerea unoru foi republicane francese, dupa care Alesandru „slavicu" de astadi nu va continuá politic'a, Alesandrului „germanu". In adeveru Alesandru II gravitá spre Berlinu, despre fiiulu seu, actualulu imperatu, s'a disu inse intotdéuna, cà este unu amicu alu Francesiloru si unu dusmanu alu Nemtiloru si cà este unu mare Rusu si Slavu din crestetu pêna in tàlpi.

Fric'a de-o aliantia russo-francesa póte se nu fia cu totulu nefundata. Ori si cum inse prin suirea pe tronu a lui Alesandru III alu Russiei s'a agravatu multu situatiunea politica européna si Austro-Germani'a nu mai póte privi cu atàta incredere in viitoriu!

Cronic'a evenimenteloru politice.

Scirile importante din afara ocupa adi primulu locu. Cu cestiunile nóstre natiunale interióre ne vomu ocupá mai multu in numerii viitori.

Ungurii au serbatu aniversarea dilei de 15 Martiu si diarele loru contienu articuli retrospectivi, cari documentéza iubirea ce-o au càtu natiunalitatea loru.

Zapad'a din Alpi si Carpati topinduse rapede este earasi periculu de inundare. Crisiulu albu s'a imflatu mai tare. Multe comune au suferitu deja prin esirea apeloru.

Camer'a austriaca a alesu de presiedinte pe Dr. Smolka cu 184 voturi. Fostulu presiedinte Rechbauer a obtinutu 146 voturi.

Tiarulu este mortu, Traiésca Tiarulu! Intrég'a Russia si putemu dice intrég'a lume sta in momentele de faç̧ia sub impressiunea produsa de prea tragiculu evenimentu, caruia i càdiù victima nefericitulu imperatoru alu tuturoru Russiiloru. Se potu face multe imputari politicei, ce a urmat'o Tiarulu Alesandru, inse déca omoritulu imperatu n'ar' fi facutu in timpulu stapanirii sale nici o reforma interióra, decàtu emanciparea poporului tieranu: acestu singuru actu de cea mai inalta umanitate ar' fi de ajunsu pentru a-'lu face se traiésca in veci in recunoscétória aducere aminte a milióne de fiintie omenesci, cari pêna la densulu erau mai pe josu de càtu animalele! Poporulu rusescu dela tiéra va binecuventa in veci amintirea emancipatoriului seu, numele imperatului Alesandru II.!

Noulu Tiaru a luatu deja frênele marelui imperiu in mana sub numele de Alesandru III.

Manifestulu, prin care noulu imperatu anuncia popóreloru supuse puterniculu seu sceptru suirea sa pe tronu, este urmatoriulu:

„Noi din grati'a lui Dumnedieu Alesandru III, imperatu si autocratu alu tuturoru Russiiloru, Tiaru alu Poloniei, Mare principe alu Finlandiei etc. anunciamu si facemu cunoscutu tuturoru credintiosiloru nostri supusi:

Atotuputintele in intieleptiunea s'a, pe care minte de omu nu-o póte cuprinde, a cercatu Russi'a cu-o grea lovitura a sortii, chiamandu la sine pe binefacétoriulu ei, imperatulu Alesandru II.

Elu cadiù lovitu de man'a sacrilega a asassiniloru, cari au atentatu de mai multe ori asupra scumpei sale vieti. Si ei persecutara acésta scumpa vieatia pentru cá vedeau in ea paz'a si asilulu marirei Russiei si alu prosperitatii poporului russescu.

Se ne plecamu inaintea vointiei nemarginite a provedintiei divine si se indreptamu càtra Atotuputerniculu rogatiunile nóstre pentru odihna sufletului adormitului nostru parinte.

Noi ne suimu pe tronulu nostru, pe tronulu imperiului russescu si alu Tiaratului Poloniei indissolubilu legatu de elu si alu marelui principatu Finlanda, mostenite dela strabunii nostri.

Noi luamu asupra-ne gréu'a sarcina impusa noue de D-dieu, avendu credintia firma in a totu puterniculu seu ajutoriu. D-dieu se binecuvinteze lucrulu nostru spre binele iubitei nóstre patrie si se-ne conduca fortiele pentru a face fericirea tuturoru supusiloru nostri.

Reinnoindu inaintea a totu puternicului D-dieu santulu legamentu facutu de parintele nostru, de a consacra, conformu testamentului strabuniloru nostri, intréga viéti'a nóstra ingrijirei de prosperitatea, puterea si onórea Russiei, provocamu pe toti credintiosii nostri supusi, se-'si unésca inaintea altariului celui prea innaltu rugatiunile loru cu ale nóstre, si le ordonamu, se ne jure credintia noue si urmatorului nostru, Altetiei Sale imperiale, marelui duce mostenitoriu Neculae Alesandrovici.

Datu in St. Petersburg in anulu 1881 dela nascerea lui Christu si in celu d'antaiu anu alu domnirei Nóstre."

Trupele au depusu prin casarme deja Dumineca nóptea juramentulu noului imperatu. Luni au depusu in palatulu de érna acestu juramentu autoritatile civile. Dupa acést'a au inceputu ceremoniile de doliu. Palatulu de érna este intregu incungiuratu de trupe:

In privinti'a atentatului circuléza mai multe versiuni. Dupa un'a din aceste imperatulu parasi trasur'a, candu observà, cà doi soldati de marina pusesera man'a pe unu teneru cu perulu rosiu, care aruncase cea d'antaiu bomba. Imperatulu intrebà cum 'lu chiama si dede ordinulu se-'lu duca de acolo. Candu esplodà a doua bomba aruncata,

imperatulu cadiendu la pamentu strigà: „Ajutati-'mi.“ Marele duce Mihailu audiendu din palatulu seu detonatiunea alergà numai decàtu afara. Candu ajunse pe teatrulu nenorocirei, imperatulu tocmai fusese pusu in sani'a capitanului politiei Feodorow. Coifulu seu fusese aruncatu la-o mare distantia. Tiarulu greu ranitu fù adusu in palatulu de érna, unde fiindu pusu pe unu covoru, care numai decàtu s'a implutu de sangele ce curgea, fù dusu apoi in cabinetulu seu, in care patulu seu se aflá langa mas'a s'a de scrisu. Imperatulu a fostu desbracatu cu ajutoriulu mediciloru. Ranele 'i erau terribile. Unu peciorn 'i era sfaramatu pêna susu, éra celu-altu pêna la genunchi, pantecele spintecatu; façi'a cu totulu mutilata.

Doctorii Cruglewski si Marcus au fostu cei d'antai, cari s'au presentatu. Se luasera tóte dispositiunile, pentru amputatiunea picióreloru. Doctorii 'si dedera tóte silintiele se-i conduca mai multu sange la anima. Anim'a incepuse se bata mai tare, resuflarea devenise mai adenca, in urm'a careia imperatulu deschise puçinu ochii. In acestu momentu unu preotu 'i dete cuminecatur'a. Doctorii voiau se incépa amputatiunea candu anim'a incepù se bata totu mai puçinu, si resuflarea incepù se devina totu mai slaba, astfeliu, cà pe la órele $3^3/_4$ incetà cu totulu. Imperatulu Alessandru se stinsese. Mostenitoriulu tronului a fostu celu d'antaiu, care s'a presentatu in palatulu de érna, dup'aceea venira si ceialalti membri ai familiei. Càtra 4 óre dupa prandiu se dede semnalulu mortii prin aplecarea stégului ce falfaiea pe palatu. Multimea ce astepta uimita inaintea palatului, descoperindu-'si capetele, isi facù cruce la acestu semnalu.

Scirea despre atentatu a produsu asupra imperatului Austriei o fórte dorerósa impressiune. Maiestatea S'a a telegrafatu indata printiului mostenitoriu la Petersburg.

Scirea despre omorirea imperatului Alesandru a produsu cea mai mare impressiune de siguru asupra betranului imperatu alu Germaniei. Se dice, cà dupa primirea scirei despre ingrozitórea fapta, imperatulu Wilhelm a fostu cuprinsu de o fórte mare emotiune si a plansu timpu indelungatu. Diarulu „Tageblatt“ din Berlin dice, cà imperatulu 'si perdù chiaru simtirile pentru càtu-va timpu, si-a venitu inse curendu in fire, astfeliu starea s'a nu mai dà locu la nici o ingrijire. Toti membrii familiei imperiale, cari erau la teatru, fiindu insciintiati despre faptulu omoririi Tiarului, se adunara numai decàtu la palatu, de unde principele de coróna se duse pe la orele $8^1/_2$ la ambassad'a rusésca, cá se esprime in numele imperatului condolentiele sale pentru tragic'a mórte a imperatorului Alesandru. Totu asemenea a facutu intregulu corpu diplomaticu. La o óra dupa acést'a ambasadorulu Saburow avù o audientia la imperatulu, pe care 'lu lasà fórte tare emotionatu. — La immormentare imperatulu va fi representatu prin principele de coróna, pe care 'lu voru insoçi d-nii de Moltke si de Manteuffel, cari sunt si maresiali rusesci.

In privinti'a impressiunii produse de acestu evenimentu in cercurile politice din Berlin scrie „National-Zeitung“, care de ordinariu in ceea ce privesce afacerile rusesci este totu-déun'a fórte bine informata, urmatórele: „Despre persónele, cu cari se va incungiura noulu imperatu alu Rusiei, nu se potu face decàtu nesce suppositiuni cu totulu subiective. In privinti'a aceea inse nu póte fi nici-o indoiala, cà voru veni la càrma ómeni cu totulu noi si cei de pên'aci, afara de fórte puçini, voru disparé cu totulu de pe aren'a politica. Se intielege de sine, cà acést'a se va intempla mai antaiu cu favoritii personali ai vechiei curti imperiale. Se crede, cà comitele Loris-Melikow, va jocá unu rolu insemnatu si la nou'a curte a lui Alesandru III. Póte cà d-lu Walujev, ministrulu de interne de pên'aci, inca va fi conservatu. Intrég'a politica interna va capetá o consistentia si o soliditate mai mare de càtu aceea, pe care a avut'o pên'aci. In actual'a situatiune politica a Europei aduce schimbarea de domnia din Russi'a o nessigurantia, despre a carei importantia parerile sunt fórte diferite. Pareri optimiste si pessimiste stau façia in façia. In cercurile politice din Berlinu nu era asta séra nici o indoiéla in privinti'a aceea, cà a cadiutu in calcululu politicei unu faptu, a-le caruia consecintie nu se potu de locu inca nici prevedé nici calculá.“

Evenimentulu dilei in Franci'a este asistarea d-lui Gambetta la balulu din urma, ce l'a datu d-lu Grévy. Modulu amicalu si intimu, in care a primitu presiedintele republicii pe presiedintele camerii, a facutu o fórte mare impressiune asupra tuturoru celoru de façia. D-lu Gambetta venise cu renumitulu advocatu bonapartistu. „Lachaud.“ Se dice, ca indata-ce d-lu Grévy a fostu incunoscintiatu de unulu din ajutantii sei militari despre presenti'a d-lui Gambetta, plecà numai de càtu spre intempinarea s'a. Salutarea a fost din cele mai cordiale. D-lu Gambetta aratandu spre d-lu Lachaud, dise: „Eáta aci Ve aducu pe unu oponentu, a trebuitu se'lu constringu, in fine totusi a venitu. Acest'a este unu bunu esemplu, care de siguru va avé imitatori. Pre langa toti si tóte totu sunt eu unu omu alu reconciliarii.“ D-lu Grévy i multiami si din acestu momentu nu-l'a mai parasitu de locu. Cu tóte aceste semne manifeste despre bunulu acordu, ce pare a domni intre cei doi escelenti ómeni de statu, totusi circuléza prin press'a diferiteloru nuantie politice o multime de faime, cari pretindu, cà capii republicii francese sunt astadi mai departe cá ori candu de a fi pe deplinu de acordu in ceea ce se atinge de nou'a lege electorale. Dupa acésta pressa semnele date in timpulu din urma cu atàt'a ostentatiune despre amicalele relatiuni si bun'a intielegere a loru nu ar' avé altu scopu decàtu se asigure pe deplinu reesit'a grandiosului imprumutu de renta de unu miliardu (o miie de milióne) de franci. Cu alte cuvinte cei doi presiedinti ar' fi incheiatu numai unu armistitiu pentru scurtu timpu. Indata dupa incheiarea imprumutului inse va reincepe de nou antagonismulu intre cei doi presiedinti si o vehementa lupta intre partisanii si dusmanii nouei reforme electorale. Pentru evitarea acestei lupte, se dice, cà s'ar' fi facutu pasi pe langa d-lu Bardoux se-'si retraga proiectulu, privitoriu la scrutiniulu de lista; elu inse ar' fi refusatu acésta retragere cu o mare energia.

„La France“, organulu d-lui Emile de Girardin, decanulu pressei francese, provóca pe camera se puna capetu odata la ori-ce hartiuéla si se nu creeze unu antagonismu periculosu intre cei doi barbati de statu, cari amendoi sunt unu feliu de indispensabili pentru bunulu mersu alu republicii. Acestu diariu caracterisandu mai de aprópe pe cei doi stêlpi ai republicii, resuma program'a d-lui Grévy in urmatórele cuvinte: „Pace, Libertate!“ si marturisesce, cà d-lu Gambetta incàtu pentru persón'a sa nu se multiumesce cu acést'a programa, ci ambla dupa laurii atàtu ai unui Bismarck càtu si ai unui Cavour. „Este cu totulu falsu, dice d. Girardin, „de a sustiené si a repeta in tóte formele, cà d-lu Gambetta ar' fi incarnatiunea revansiei, a resbelului; adeveratu este inse, cà barbatulu, care in Februariu 1871 a fostu alesu in Elsati'a de deputatu, este cea mai via incarnatiune a simtiului natiunalu francesu, care, fara cá se bruschese intr'unu modu óre care lucrurile, astépta dela o inevitabile transformatiune a Europei o justa rectificare a granitieloru sale ostice.“

S'a vorbitu multu in timpulu din urma de-o conjuratiune legitimista alu carei scopu ar' fi o revolta contra actualei stari a lucruriloru. Prin cercurile guvernamentale acést'a conjuratiune nu este de locu luata in seriosu. Presiedintele Grévy, la ultimulu seu balu, ar' fi respunsu unuia din óspetii sei, care-i vorbi despre esistenti'a unei conspiratiuni legitimiste, cu care ar' sta in legatura chiaru si calatori'a contelui de Paris, cà astadi republic'a este destulu de tare pentru a suportá asemenea atacuri.

Petersburg 16 Martiu (Telegr.) Criminalulu, care aruncandu bomb'a antaiu a fost prinsu de catra unu soldatu, se numesce Russakov, este de 19 de ani si elevu alu Academiei de mine. In nóptea spre 16 se facù rechisitiune in locuinti'a lui Russakov. Proprietariulu casei, vediendu pe agentulu politiei, se impuscà. Feme'a ce locuieá cu elu a fostu prinsa. S'au aflatu mai multe bombe, cari erau invelnite in proclamatiuni revolutiunare.

Unulu d'intre urditorii atentatului a marturisitu participarea lui. Acest'a in acordu cu Russakov au constatatu, cà individulu, care fù omoritu prin esplosiunea bombei a dou'a, a fost complicele loru, dér nu voira nicidecum se-'i descopere numele. Unu tineru, care stá in suspitiune, a fost adi arestatu tocmai candu voiea se intre in locuinti'a s'a. Elu trase de vreo 6 ori cu revolverulu si rani trei politisti.

In urm'a esplosiunei au fost ranite peste 20 de persóne, d'intre cari mai multe au muritu. Se dice, cà in casele cele mai aprópe de loculu, unde a urmatu esplosiunea, s'au spartu vreo 130 de geamuri de feréstra. — Oficerulu Novikov spune cu privire la catastrof'a de Dumineca, cà imperatulu silindu-se a 'si redicá man'a la fruntea sangerósa dise de 2 ori: rece, rece. Marele duce Michailu intrebà pe Tiaru: Cum te semti? Elu respunse, dér nu se potea intielege ce. Dupa ce a fost transportatu mai departe, a intrebatu Novikov pe marele duce, déca earta, cá imperatulu se fia transportatu intr'o casa din apropiare, cá se i se lege ranele? Tiarulu, intielegêndu momentanu inca aceste cuvinte, siopti: „Duceti-me in palatu, acolo voiu se moru.“ Aceste au fost ultimele cuvinte ale imperatului.

Astadi la 9 óre sér'a cadavrulu imperatului se va transportá in biseric'a dela palatu, unde va fi espusu 41 dile. Decedatulu este imbracatu in uniform'a regimentului de garda Preobrajenski. — Marele duce Vladimir a fost numitu comandantu alu gardei si alu trupeloru din capitala. Noulu imperatu aduce aminte tieraniloru intr'unu ucasu, datatu de adi, cà au fost emancipati de càtra tatalu seu si 'i provóca ai depune juramentulu de credintia.

Scrisori din Romani'a.

Bucuresci 1 Martiu.

Durerile Romaniloru inca nu se alinasera pentru perderea distinsului poetu si scriitoriu, Cesar Boliacu, inmormentatu Vineri, si o jale si mai adenca a petrunsu intrég'a natiune. Sambata la 28 Februariu, amu petrecutu la mormentu pe marele barbatu, *Augustu Treboniu Laurianu.* Inmormentarea s'a seversitu cu-o pompa démna de numele ilustrului profesoru, literatu si tribunu alu poporului romanu.

Serviciulu religiosu s'a inceputu la 1 óra in Sant'a biserica Lucaci. A pontificatu Inaltu Pré Santi'a S'a parintele Mitropolitu alu Moldovei si Sucevei. Unu numeru fórte considerabilu din tóte starile societatii a asistatu la ceremoni'a funebra. Mari'a S'a Domnulu Romaniloru a fostu representatu prin adjutantulu seu, d. maioru Magheru.

Printre persónele mai distinse am vediutu pe Dd. C. A. Rosetti, presiedintele Camerei; V. Boerescu, ministru de esterne, Ion Ghica, senator, N. Ionescu, profesoru la Universitatea din Iasi, deputatu, Alesandrescu Urechia, profesoru la Universitatea din Bucuresci, deputatu T. L. Maiorescu, deputatu, generalu Davila, G. Marzescu deputatu, P. Aurelianu, deputatu. Dintre Transilvaneni am vediutu pe dd. Diamandi Manole, N. Densusianu, N. Ciurcu, Ovessa si altii. Din partea societatii „Transilvani'a“ dd. V. Porumbaru, G. Misailu, ambii vice-presiedinti ai societatii, D. Precupu, G. Teclu, I. Iosofu, Lazar Bistritianu etc. etc.

Sicriulu era acoperitu de cununi, a càroru inscriptie n'am pututu se-o iau. Intre acestea era una de Viorele, tramisa de MM. LL. Regale; acést'a Cununa era asiediata pe peptulu ilustrului defunctu.

Dupa terminarea serviciului divinu celu d'antaiu discursu in biserica a fostu rostitu cu lacrimi in ochi de elevulu de odinióra a repausatului, de Inaltu Pré Santi'a S'a Mitropolitulu Moldovei si Sucevei, care intre altele a accentuatu cu glasu maretiu, cà A. T. Laurianu nu apartîne numai unora din Romani, ci tuturoru provincieloru romane.“ — Dupa Inaltu Pré Santi'a S'a, a luatu cuventulu in numele „Academiei Romane“ d. G. Sion, care a aratatu, in cuvinte fórte simtitóre, activitatea marelui Laurianu pe terenulu literaru. Dupa d. Sion, a declamatu, totu in biserica, d. Polichroniadu, elevu alu defunctului, o poesia plina de unu admirabilu patriotismu.

Cortegiulu era impunatoru. Tóte scólele in corpore, cu stindarte incernite si impodobite cu flori, insoçiau cortegiulu, care a pornitu de la biserica la Cimitirulu Sierban-Voda, trecêndu pe la St. George nou, Strad'a Coltii, Boulevardulu Academiei, Calea Victoriei, Strada Carolu, Calea Craiovei si strad'a Filaretu.

In fruntea cortegiului, studentii delegati ai scó-

leloru secundare si primare duceau urmatórele Cununi, care de care mai frumóse:

I. „Corpulu didacticu primariu.“

II. „Orfanele Asilului“.

III. „Elevii Liceului Mateiu Basarabu“.

IV. „Spre amintire din partea institutoriloru, — Augustu Treboniu Laurianu“.

V. „Epitropi'a Seminariului Nifon“.

VI. „Pensionatulu Centralu de fete“ (escelenta cununa de metalu, frundie de stejaru ingalbinite).

VII. „Tribunului de la 1848—1849, Marelui Sufletu romanu; Recunoscintia eterna, — Romanii de peste Carpati“ (cununa escelenta de lauri, cu doue mari bande de atlasu albu, pe care era inscriptiunea de mai susu imprimata cu litere de auru. Acést'a cununa a costatu 160 franci.)

VIII. „Societatea didactica“.

IX. „Profesorii dela Santu Sava“.

X. „Profesorii de la Mateiu Basarabu“.

XI. „Eterna Memoria. Gimnasiulu Cantemiru“.

XII. „Gimnasiulu Lazaru. Augustu Treboniu Laurianu“.

XIII. „Invetiatura. Poporulu Romanu“.

XIV. „Societatea „Transilvani'a“ presiedintelui ei Augustu Treboniu Laurianu, amintire si recunoscintia eterna.“

Onorile militare s'au facutu prin doue Companii de venatori, cari aveau unu aspectu admirabilu.

Ajungêndu Cortegiulu in faci'a palatului Universitatii — dd. Cernatescu si Dobrescu au tienutu câte o cuventare funebra; in dreptulu liceului St. Sava d. Ananescu a rostitu asemenea unu discursu funebru.

La mormentu a vorbitu d. Misailu in numele societatii „Transilvani'a“. D-s'a a desvoltatu in modulu celu mai esactu istoricu activitatea politica a repausatului. D. Misailu n'a pregetatu a arata in terminii cei mai semtitori, cà Transilvani'a deplange in defunctulu pe aprigulu ei luptatoru dela 1848—1849. In urma, d. Generalu Davila, impinsu de unu aventu patrioticu, a rostitu unu discursu scurtu si cuprindietoru, care a miscatu animile tuturoru si care va remané memorabilu impreuna cu celelalte rostite mai 'nainte.

Anim'a mi se sfasie de durere, Condeiulu imi tremura in mana, ochii nu me mai ajuta, candu imi aducu aminte, cà si singurulu Ardeleanu, care ocupá la noi o positia mai inalta si care era ocrotitorulu si parintele bietiloru tineri ardeleni, cari veniau aici se studieze la universitate, inca a apusu din mijloculu nostru. Vai! Intre impregiurarile de faç̧ia, cine scie câtu timpu va trece, pêna candu vomu avé la Universitatea d'aici unu alu doilea Laurianu!!!

Pêna in acestu momentu au sositu familiei Laurianu urmatórele telegrame de mangaiere:

Berladu 11 Marte.

D-nei Aug. Treboniu Laurianu.

Corpulu Profesoralu alu Liceului Berladu esprima cele mai profunde regrete pentru perderea Ilustrului vostru sotiu, marelui invetiatu si patriotu romanu. Nou'a generatiune romana va pastrá o eterna recunoscintia Ilustrului defunctu. Bunulu D-dieu se consoleze intristat'a d-niei vóstre anima pentru acést'a ireparabila perdere.

I. Popescu, S. Beloescu, Stefanu Neagoe, D. Matheescu, N. Pana, Ghimbasianu, I. Galin, V. Lepadatu, Em. Ghinescu, Economu Carp, I. Vergolici.

Brail'a 11 Marte.

Familiei Laurianu.

Petrunsi de intristare pentru perderea venerabilului si prea iubitului profesoru Aug. Treb. Laurianu, esprimamu profundele nóstre regrete dolentei familie.

Profesorii Gimnasiului din Braila: At. Popescu, I. Gulioti, Dr. Constantinescu, Iord. Demetriu, I. Tacitu, Z. Deineze, H. Dembitchi, A. Franchard, Pr. Guzianu.

Brail'a 11 Marte.

D-lui D. Aug. Laurianu.

Intrég'a natiune e adéncu petrunsa de durere pentru pierderea irreparabila ce suferi prin incetarea din viatia a illustrului vostru tata A. Tr. Laurianu. Transilvani'a deplange in defunctulu pe aprigulu luptatoriu din 1848, Moldov'a si Munteni'a pe distinsulu barbatu de scóla. Romani'a pe virtuosulu cetatianu, ear' toti Romanii pe eminentulu si neobositulu literatoru. Faptele sale ilu apoteoséza.

Umbr'a lui planeze si insufletiésca nou'a generatiune pe calea romanismului si a virtutii. Comunicati familiei d-v. expresiunea nóstra de adénca condolentia.

Ionu Gaitanu, Ion C. Tacitu, C. D. Ciurculu, I. G. Petcu, R. R. Parvescu, Nicolae Popescu, M. Mandsiu, I. C. Olteanu, I. N. Buttu, A. Popea. C. Molandacu, Ion Fratesiu, D. I. Boanta, Pr. M. Guzian, Stefan Belloiu, I. R. Stoia.

Ploesci 11 Marte.

D-lui Aug. Laurianu.

Profesorii Liceului din Ploesci plangu impreuna cu D-vóstra perderea aceluia, care de o jumetate secolu a luptatu, atâtu pe calea politica câtu si pe cea literaria pentru ridicarea Romanismului. Fia, cá doliulu generale ce scolarii lui Laurianu pórta in anim'a loru, se aline profund'á durere ce a-ti incercatu, prin perderea lui. Eterna fia 'i memori'a!

I. I. Romanescu, C. Jennescu, Manulescu, A. Protogherid, D. N. Ionescu, I. Carard, Wallenstein, Crapellianu, Micescu, Negoiescu, B. Spirescu, B. Rocneanu, N. C. Saruleanu, Zamfirescu.

Comitetulu Associatiunei transilvane

ne tramite spre publicare urmatoriulu Apelu ce l'a adresatu càtra mai multi particulari:

Nro. 377/1880. Copia.

Onorate Domnule!

Din ratiociniile Associatiunei transilvane, publicate pe anulu 1879/80 si impartite pe la despartiementele nóstre, ve este cunoscutu, cà pentru ridicarea unui monumentu in memori'a lui Andreiu Muresianu, iubitulu si neuitatulu bardu alu natiunei romane, se afla depusa la cass'a Associatiunei modest'a suma de 442 fl. 49 cr. v. a. adunata din colectele dela 1864, si din interesele acelora.

Adunarea generala din Turd'a, care s'a ocupatu de planulu ridicarei acelui monumentu, a vediutu fórte bine, cà cu o suma atâtu de mica nu se póte castigá vre unu lucru de arta, care se merite numele de monumentu. Din acést'a causa subscrisulu comitetu fù auctorisatu, cá in casu de necesitate se mai adauga 200 fl. spre acelasi scopu din averea Associatiunei; i-a comisu totodata cá-se deschida o colecta in sinulu natiunei, din care fondulu monumentului se crésca la o suma multu mai considerabila. S'a sciutu adeca din capulu locului cà o pietra, ce ar' merita se fia óresi cum considerata ca monumentu, are se cóste celu puçinu 2000 fl. Comisiunea esmisa din sinulu acestui comitetu, punendu-se in relatiuni deaprope cu intreprindiatori si artisti speciali, dupa tóte informatiunile luate, a cunoscutu, cà scopulu doritu nu se póte ajunge fara o nóua colecta.

Sunteti deci invitati impreuna cu subcomitetulu despartiamentului, se binevoiti a sta in ajutoriu comitetului centralu inca si in acést'a missiune data lui de càtra adunarea generala.

Dupa 16 ani trecuti dela mórtea lui Andreiu Muresianu, terminulu ridicarei monumentului din cestiune pêna in 15/27 Augustu 1881 deveni peremtoriu.

Nu ne indoimu cá veti deschide si Domnia Vóst'a o lista de colecte spre scopulu susu aratatu, si prin influintie binefacetoria, de care ve bucurati veti reflecta cu acea ocasiune pre confratii nostri, cà Andreiu Muresianu a meritatu in gradu eminente de natiune si patria, prin urmare cà si-a castigatu unu dreptu la gratitudinea posteritatiei, nu numai cá poetu si in casuri anumite cá profetu alu ei, ci si cá fostu profesoru la o multime de tineri romani intre anii 1838 pêna la 1849, apoi si cá cultivatoriu alu limbei nationale intre cele mai grele impregiurari, in fine cà pre elu, cá pre alti cativa din acelu periodu, in care s'au decisu destinele atatoru popóre, „la mancatu zelulu natiunei.“

Intru asceptarea unui resultatu din cele mai dorite, Ve salutamu cu tóta stim'a:

Din siedinti'a comitetului Associatiunei transilvane, pentru literátur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Sibiiu 15 Ianuariu 1881.

Iacobu Bologa m. p. Georgiu Baritiu m. p.
presiedinte. secretariu.

Primatele Romaniei despre postu si pocàintia.

Carte Pastorala

a I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu càtra clerulu si poporulu romanu.

Calinicu,

cu mil'a lui Dumnedieu, Archiepiscopu si Mitropolitu alu Ungro-Vlachiei, Exarchu alu plaiuriloru si primatu alu Romaniei.

Iubitiloru de Dumnedieu, fratiloru episcopi, prea cuviosiloru archimandriti, stareti si egumeni, prea cucernicıloru protoierei, cucerniciloru preoti si tuturoru iubitoriloru de Christosu, fii ai bisericei si cetatiani, din totu cuprinsulu de Dumnedieu pazitei eparchii a mitropoliei Ungro-Vlachiei daru voa si pace dela Domnulu nostru Isusu Christosu, si cea mai infocata dorintia de mantuire si vecinica fericire in Domnulu din partea smereniei nóstre.

Eata se apropia timpulu celu bine primitu; eata sosesce diu'a mantuirei; intramu in santulu si marele postu alu patru-diecimei si alu patimiloru Domnului. De si tóte dilele de peste anu potu fi si sunt destinate pentru pocaintia si curatirea nóstra de pecate, totusi aceste dile, in cari intramu, sunt intr'unu chipu particularu recomendate chrestiniloru, pentru asemenea scopu mantuitoriu, de càtra sant'a mum'a nóstra biserica.

Cu acést'a ocasiune, socotescu de datori'a nóstra a ve atrage atentiunea asupra neaparateloru conditiuni, dupa cari postulu si pocainti'a devinu in adeveru folositóre si trupesce si sufletesce. Dicu, trupesce si sufletesce, pentru cà aceste mesuri de corectiune se indreptéza asupra intregei naturi a omului; asupra trupului spre a'lu insanatosi, intari si sprinteni; si asupra sufletului spre a'i corege defectele in gandire, imaginatiune, vointia si sentimentu; a'lu abate dela cele materiale càtre cele duhovnicesci, de la dorinti si patimi necurate càtra adeveratulu bine si frumosu, si a'lu face se nu respire de càtu pentru adeveru si dreptatea lui Dumnedieu, singurele in stare a se vindecá de ranele mandriei si ale egoismului animalu.

Trebue se ne deprindemu, iubitiloru, a fi crestini practici, càci, dupa sant'a scriptura, l i t e r 'a (form'a) o m ó r a si numai s p i r i t u l u i n v i a z a.

Trebue sè nu despretiuimu nici form'a, de téma, cá nu cumva se perdemu si fondulu.

Tóte sunt fórte bune pentru omulu, care scie a le intrebuintia bine, care scie profitá. Pentru acela inse, care iubesce desfrêulu, care 'si atribue o libertate fara de margini, care este prevenitu in reu contra ori-càrei legi, oricàrei institutiuni, care 'lu ingradesce in marginele adeverului si ale bunei cuviintie, nimicu nu este bunu si salutaru.

Un'a din aceste legi, un'a din aceste institutiuni, este cea a postului, lege din domeniulu curatu religiosu, si care, cá tóte institutiunile de felulu acest'a, nu se impune cu forti'a, ci se recomenda crestiniloru cá salutara si necesara. Ei bine, convenabilu este, justu este se defaimamu acést'a institutiune, se ne revoltamu in contra bisericei, care ne-o recomenda numai pentru cuventulu, cà ni s'a lasatu tóta libertatea de a o primi séu respinge, de a-o aplicá in tóta rigórea séu numai in parte? N'ar' fi mai resonatu se primimu totu, ce religiunea ne recomanda folositoru si necesaru pentru bun'a uóstra stare trupésca si sufletésca, se incepemu a pune in practica, si se respingemu ceva numai, candu o experientia seriósa ne-ar' fi probatu, cà este reu si vatamatoriu.

Postulu ni se recomenda de sant'a nóstra biserica cá necesaru pentru sanetatea corpului, cá necesaru chiaru pentru desvoltarea si sublimarea spiritului. Nimeni nu póte negá, cà variatiunea in mancari, schimbarea carnei pe legumi, si abtienerea totala in unele timpuri si ocasiuni, contribue la purificarea sangelui, la sprintenirea si sanetatea corpului. Nimeni earasi nu póte combate adeverulu, constatatu de experientia generala, cà corpulu greoiu si prea dedatu lacomiei animale influentiéza in reu asupra spiritului; 'i comunica inertie si chiaru tendintie animale. Cine nu 'si aduce aminte de acea maxima latina: Plenus venter non studet libenter (pantecele plinu nu studiéza cu placere).

Eata pentru ce legea postului s'a recomendatu asia de multu nu numai de santitii legiuitori ai vechiului testamentu, ci de toti legiuitorii si de toti filosofii tuturoru popóreloru antice; eata pentru ce Domnulu nostru Isusu Christosu nu numai n'a desfiintiat'o, ci a aplicat'o elu insusi, postindu patru-dieci de dile, si recomendand'o discipuliloru sei cu totu dinadinsulu, cá unulu dintre remediele cele mai seriόse si mai necesare contra uroru bóle si contra ispiteloru morale din partea spiritului celui reu. Nu chrestinismului se póte atribui instituirea si promulgarea acestei legi; ea exista de la inceputulu lumei, si era basata pe necesitatea naturei omenesci. Crestinismulu a mai indulcit'o numai, precum a indulcitu asprimea mai a tuturoru legiloru disciplinare si sociale. Chrestinismulu a redicat'o din starea de forma, absolutu necesara, la rangulu de principiu spiritualu si cu libera aplicare; si cá dovada la cele, ce dicemu, cine nu scie cà sunt inca popóre, si mai cu séma in partile Orientului, cari sunt indulgente pentru ori-ce alta crima, si care totusi pedepsescu une-ori si cu mórte pe calcatorii legei postului? Crestinismulu inse substitue literei, care omóra, spiritulu, care face viu. Domnulu nostru Isusu Christosu declara, in fat'a fariseiloru, cei mai infocati adversari ai sei, „c à n u c e i n t r a i n g u r a s p u r c a p e o m u, c i c e l e c e i e s u d i n g u r a.“ Si sant'a biserica ne invatia, in cantarile sale din aceste sante dile, „c à p o s t i n d u n e t r u p e s c e, s e n e p o s t i m u s i d u h o v n i c e s c e, s e r u p e m u t ó t a l e g a t u r a n e d r e p t a t i e i, s e d e s f i i n t i a m u z a p i s e l e si procesele injuste, ce avemu contra de apropelui, se indepartamu din mijloculu nostru tóta ur'a si vrajb'a, care ne des-

bina se facemu pace cu toti fratii nostri, „se damu saraciloru brana, se imbracamu pe cei goli, si pe cei fara adapostu se-i aducemu in casele nóstre; se cercetamu pe cei bolnavi si se mangaemu pe cei condemnati la inchisóre.“ Acestea, iubitiloru, si alte asemenea acestora, sunt faptele cari facu postulu celu adeveratu, acestea sunt semnele si fructele adeveratei pocàintie, prin care ne indreptamu inaintea lui Dumnedieu. Fara de acestea, chiaru si cele mai bogate daruri ce amu aduce bisericei si lui Dumnedieu, nu potu avé nici o valóre, dupa cuventulu Mantuitorului care dice: „Candu aduci darulu teu la altaru, si 'ti vei aduce aminte cà fratele teu are ceva in contra ta, lasa la o parte darulu teu, mergi de te impaca mai antaiu cu fratele teu si apoi venindu, ada darulu teu.“ Eata religiune practica, eata invetiatura salutara. Si in adeveru, tóte cele drepte, tóte cele intielepte din lume, si biseric'a si scól'a, si legile in genere, trebuie se tintésca la a preface anim'a omului din pétra in carne; a'lu apropia de semenii sei, a restabilì in societate pacea si armoni'a, cari singure sunt adeveratele elemente a totu progressulu si a tóta fericirea. Mai inainte de venirea Domnului nostru Isusu Christosu, candu in tóta lumea domnea cea mai absoluta sclavie, se credea, cà omulu este pentru biserica, si fanatismulu facea din fii ómeniloru, pe atàti'a sclavi ai formeloru, ai literei care omóra. Domnulu Christosu inse a declaratu, cà biserica este pentru omu; cà elu n'a venitu cá se-'i servésca altii, ci cá se se servésca elu altora, si se se jertfésca pentru toti. Acestu principiu, proclamatu in lume, a facutu cá astadi si scól'a, si legile si tóte institutiunile, se devina cele mai credincióse servitóre ale omului. Si pe candu mai inainte pereau mii de ómeni, se esterminau societati si popóre din caus'a fanatismului religiosu pentru capriciulu legiloru draconiane, pentru sistemele cele indoctrinate ale scólei, astadi fiecare omu póte gandi si lucrá in tóta libertatea, si de aceea vedemu unu progresu realu, o adeverata civilisatiune, pe cari unii le atribue filosofiei, dér' cari cu dreptu cuventu nu se potu atribui de càtu crestinismului.

Da, biseric'a lui Isusu Christosu a oborîtu fanatismulu si indroctrinarea perdiatóre de suflete; biseric'a lui Isusu Christosu a sustienutu si sustiene spiritulu, realitatea cea mantuitóre si binefacetóre; si pentru acést'a, iubitiloru mei frati si fii in Domnulu, ve facemu si Noi astadi apelulu celu mai caldurosu, cá se ne deprindemu din ce in ce mai multu a fi chrestini practici. Càci, dupa Noi, totu atàtu de condemnabili sunt crestinii cari observa numai formele exterióre ale religiunei, fara a trece prin ele la spiritu, la faptele cele bune si mantuitóre, cá si acei ce despretiuescu in totulu form'a, si cari din acést'a causa nu posedu nici fondulu.

(Va urmá.)

Diverse.

(Necrologu.) La finea lunei trecute a repausatu in Orade'a-mare Reverendissimulu Domnu Ioanu Korhány, Prepositu capitulariu, Abate de Priuo, Vicariu generalu épiscopescu, Presiedinte alu tribunalului matrimonialu si alu Ecsaminatoriului prosinodalu diecesanu si asessoru consistorialu, in anutu alu 72-lea alu vietiei si alu 44-lea alu preotiei sale. Fia-i tierin'a usióra!

(Legea in contra betiei in Germani'a.) Proiectulu de lege privitoriu la betie, care acum de curêndu s'a presentatu senatului federativu germanu spre desbatere, suna asia: § 1. Acelu omu, care se va gasì in locuri publice intr'o stare de betie rusinósa si provocatóre de scandalu, se va pedepsi cu 100 màrci (70 fl.) séu cu doue septemani inchisóre. Déca celu inculpatu in cei trei ani din urma a fost de mai multe ori condemnatu pentru betie, atunci se privesce cá stricatu de betie, si se pedepsesce numai cu inchisóre. § 2. Déca cine-va se imbata astu-feliu, cà-'si perde vointi'a s'a individuala determinata prin ratiune, si comite veri-o fapta criminala, care atrage dupa sine urmarirea judecatorésca, se va pedepsi in urmatorulu modu: In loculu pedepsci, care s'ar' fi mesuratu cu mórte séu inchisóre pe viétia dupa legile penali, se mesóra pentru inculpatulu betivu celu puçinu 1 anu temnitia grea. § 5 dîce: Cei comdemnati pentru betie se voru inchide intr'unu institutu anumitu corectionalu, menitu pentru betivi, si inspectorii carcerului voru dispune de midilócele necessari pentru a cura pe cei stricati de betie.

(Plóia artificiala.) Unu proiectu prea originalu, a fost presintatu Academiei din Paris, de generaluu Ruggles. Acestu proiectu consta in a face se ploua ori candu vei voi. Este basatu pe proprietatile fisice cunoscute pêna acumu, adica, de a produce in mijloculu noriloru, esplosiune, prin ajutorulu dinamitei séu a unei alte materii esplosive puternice. Generalulu dice cà, esplosiunea facêndu-se in nori, condensa stratele si unindu-le intre densele póte produce plóia. Generalulu Ruggles amintesce cà ide'a s'a este de acordu cu a fisicului Espy, care propunea sè se aprinda focuri mari, pe campuri, cá prin caldura straturile de aeru de josu calde sè se ridice in atmosfera si unindu-se cu cele reci de susu, se póta produce plóia. In campurile cari sunt in pericule mari, din caus'a secetei, proprietarii n'au de càtu se risce acestu procedeu, cá sè se póta incredinti'a de descoperirile d-lui Ruggles. Cérca si vei isbuti, dice proverbulu.

(Femei cu dreptulu de alegêtóre.) Insul'a Man, una din micele ostróve angleze din Marea Nordica, care se bucura cá si insulele normandice de unu parlamentu deosebitu, s'a imbogatitu dilele acestea cu o noua institutie politica. Corpulu legislativu insularu a adoptatu anume unu proiectu de lege, prin care li se da dreptulu de alegere la 460 femei, proprietare de pamentu. Dreptulu de a fi alese s'a reservatu pentru alte timpuri. „Alêg.“

(Multiamita publica.) Cu ocasiunea arangerii balului din 24 Ianuariu (5 Febr.) a. c. in favorulu bibliotecei subreuniunei invetiatoriloru rom. gr. or. din tractulu protopopescu alu Zarandului, au binevoitu a contribùì urmatorii Domni si Dómne:

Din Bradu: Nicolau I. Mihaltianu, Stefanu Albu, Nic. Margineanu, I. Germanu, Petru Rimbasiu, Kovács Iulcsa, Klein Emanuel, Aronu Feieru, Michailu Dirin'a, Simeonu Piso, Georgiu Parau, Porsch Iosef, Ioanu Rusu, Pietsch Anton, Vilmos Sándor, Pataky Iános, Lázár László si Pataky Victor càte 2 fl. Brády Lipot si Brády Albert càte 3 fl. Lazaru Perianu, Mautó Domokos, D-ra Eleonora Cozmá, D-na Dánó Ilka. Constantinu Costinu, Keserű Albert, Dercsényi Iosef, Adler Károly si Kirinyi Lajos càte 1 fl.

Apoi din urmatórele comune: Baia de Crisiu: Dr. Stefanu Erdélyi 3 fl., Ribiczey Ferencz 2 fl. Teodoru Popu, Petru Trutia, Nic. Hentiu si Sigismundu Borlea càte 1 fl. Mihaleni: Augustinu Onitiu 2 fl. si Nic. Bedea 1 fl.; Ribiti'a: Lazaru Comsi'a 2 fl. si Karácsonyi Sándor 1 fl.; Cristiori: Deutsch Ignátz 1 fl.; Rovina: Ioanu Campeanu 1 fl.; Luncoiu: Alesandru Scaureanu 2 fl., D-r'a Laur'a Scaureanu, Nic. Jugata si Ioanu Romanu càte 1 fl.; Mestécanu: Ioanu Irimie 1 fl. 20 cr., Teodoru Simedrea 1 fl.; Vacá: Iosifu Costea 1 fl.; Bulzesti: Ioanu Stanila 1 fl.; Grohotu: Georgiu Romanu 1 fl.; Bucuresci: Nistorn Fugata 1 fl.; Blasieni: Solomonu Micu 1 fl.; Juncu: Marcu Hutiu 1 fl.; Ruda: Georgiu Coposu 50 cr.

Venitulu totalu a fostu de 82 fl. 70 cr., din cari subtragênduse spesele de 54 fl. 28 cr, Resultaunu venitu curatu de 28 fl. 42 cr.; la cari ar' fi de a se mai adauge 10 fl. dela unii D-ni, cari s'au subscrisu, si dela cari inca pêna acumu nu au mai incursu, speru inse, cà càtu de curêndu voru incurge.

Bradu in 10 Februariu 1881.

Petru Rimbasiu
not. subreun. si colectante.

Nr. 2329/881. 1—3

Concursu.

Spre ocuparea postului devenitu vacantu de inspectoru orasienescu alu drumuriloru, impreunatu cu unu salariu anualu de 400 fl. v. a., se escrie prin acést'a concursu.

Doritorii de a ocupá acestu postu — pe lenga documentarea, cumcà nu au trecutu peste etatea de 40 de ani, mai departe pe langa asternerea atestateloru asupra educatiunei loru scolare, precum si asupra cunoscintieloru celoru trei limbi ale patriei — au de a 'si asterne petitiunile astufeliu instruate subscrisului oficiolatu pêna la 28 Martiu a. c., 5 óre dupa prandiu.

Brasiovu 12 Martiu 1881.

Magistratulu urbanu.

Anunciu.

Pentru o scóla, ce s'a infiintiatu in Botosiani, (Moldova) se cauta o **institutória**, care se cunósca perfectu limb'a romana si germana si pe langa lucrulu de mana se fia esperta si in economi'a de casa. Informatiuni mai de aprópe dà administratiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 17 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	112.50	Imprumutulu cu premiu ung.	114.25
Imprumutulu cailoru ferate ungare	127 50	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	107.90
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	85.—	Rent'a de harthia aust.	73.45
dto. (II-a emissiune)	101.—	„ de argintu „	75.05
dto. (III-a emissiune)	87.25	„ de auru „	91.30
Bonuri rurale ungare	96.40	Losurile din 1860	130.—
dto. cu cl. de sortare	95.25	Actiunile bancei austr.-ungare	810.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	95.75	„ bancei de creditu ungare	262 75
dto. cu cl. de sortare	94.—	„ bancei de creditu austriace	288.50
Bonuri rurale transilvane	94 —	Argintulu	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5.53
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.25	Napoleond'ori	9.30½
		Marci 100 imp. germ.	57 30
		Londr'a	117.60

Cursulu de Bucuresci

dela 3/15 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Oct.	80.½	81.½
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	91.½	92.½
8% Oblig. domeniale 1871	1 Ian. 1 Iul.	103.½	104.½
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	94.¼	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	101.¼	102.½
7% „ „ urbane	idem	95.½	96.½
8% Imprum. municipalu	idem	101.—	102.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	200.—	205.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	555.—	565.—
Auru contra argintu		101.—	101.¼
Auru contra bilete hipotec.		101 —	101.¼
Auru contra bil. de Banca nat.		—.—	—.—
Florini Val. Austr.		2.15	2.16

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.